

1. Een psalm. Een lied voor de tempelwijding. Van David. Ik zal U verhoogen, Here, want Gij hebt mij opgetrokken, en mijn vijanden geen vreugde over mij gegeven. 2 Here, mijn God, tot U riep ik om hulp, en Gij hebt mij genezen. 3 Here, Gij deedt mij opkomen uit het dodenrijk, Gij hebt mij leven gegeven zodat ik niet in de groeve nederdaalde. 4 Psalmzingt de Here, gij zijn gunstgenoten, en looft zijn heilige naam; 5 want een ogenblik duurt zijn toorn, een leven lang zijn welbehagen; des avonds vernacht het geweest, tegen de morgen is er gejuich. 6. In mijn onbezorgdheid had ik gedacht: ik zal nimmer wankelen 7 (Here, door uw welbehagen hadt Gij mijn berg bevestigd) Gij verborgt uw aangezicht, ik stond verschrikt. 8 Tot U, Here, riep ik, en tot de Here smeekte ik om genade: 9 Wat voor gewin ligt er in mijn bloed, in mijn nederdalen in de groeve? Kan het stof U loven, kan dat uw trouw vermelden? 10 Hoor, Here, en wees mij genadig, Here, wees mij een helper. 11 Mijn rouwklacht hebt Gij veranderd in een reidans, mijn rouwkleed hebt Gij losgemaakt, met vreugde mij omgord, 12 opdat mijn ziel U zou psalmzingen, en nimmer verstommen. Here, mijn God, voor altoos zal ik U loven.

Wie op een berg staat kan diep vallen

Ik las deze Psalm en vond hem erg bijzonder. Het ging namelijk ook een klein beetje over mij. Het begint met een enorme dankzegging voor wat God heeft gedaan. David verhoogt de Here voor zijn grote daden. God heeft hem a.h.w. uit de klauwen van de dood gegrist. David zat in een zeer diep dal. Hoe was hij daarin gekomen? Volgens vers 7 staat dat David dacht dat hij nooit meer zou wankelen. Het zou hem alleen nog maar voor de wind gaan. Hij stond op het topje van de berg, die God voor hem had gemaakt (vs 8). Toen verborg God zijn aangezicht, floeps weg was de berg en weg was David. Je hoort hem bijna vallen. Hij had meer vertrouwen gehad op zijn berg dan op God.

Zo voel ik me soms ook. Er zijn momenten dat het echt niet beter kan, na bijv. een goede stille tijd of een goed evangelisatiegesprek. Het kan niet op. Een week later echter is het enthousiasme een beetje over en vindt ik het weer moeilijk om blij te zijn voor God. Dan is God soms erg ver weg, gevoelsmatig dan. Wat doe je dan? Dan ga je God smeken net als David.

(Al zat David waarschijnlijk in een diepere put) David zei (vs10) Wat hebt u er aan als ik dood (of niet blij in mijn geval) ben? Kan ik u dan soms prijzen? Kan ik dan van u vertellen? Een retorische vraag natuurlijk. Hij zag duidelijk dat God dat wilde. God wil dat je Hem eert en aan andere mensen over zijn grote daden en Zijn eeuwige trouw spreekt, daarvoor leef je dit leven. Dit is de diepste zin van je leven. David smeekt God met deze woorden en God geeft antwoord. Als jij dus ook in het diepst van de put zit, meer dood dan levend, van alle kanten ingeklemd, roep en smek dan tot God en hij zal je verhoren want zolang als je leeft kun je met God praten en over Hem vertellen en heeft je leven dus zin. En God zal je zeker tegemoet komen want:

"Indien dan jij, hoewel jij slecht zijt, goed gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in de hemelen het goede geven aan hen die Hem daarom bidden."

(Mat 7:11)

Adriaan